

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 57. Nec divino Communionis præcepto, nec Ecclesiastico satisfit per
Communionem sacrilegam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

municasset, vel celebrasset, & vesperè in periculum mortis incideret, possitne & deberet Viaticum eodem die ipsi dari?

Negant Wiggers, & Doctores communiter. Quia non licet eodem die bis communicare, sine necessitate, quæ hæc nulla est. Quia per matutinam Communionem satisfecisse censetur præcepto Viatici sumendi. Cùm unusquisque censetur interpretativè habere voluntatem adimplendi omnem obligationem, cui obnoxius est.

745 Affirmant nihilominus probabiliter Vasquez, Turrianus, Gaspar Hurtadus, & alii apud Dianam p. 5. tr. 3. resol. 33. & p. 8. tr. 2. resol. 87. Et priorè quidem loco Diana censet posse & debere ipsi Viaticum dari. In posteriore negat debere, aïens tamen posse. Sed inconsequenter. Si enim potest, debet. Cùm non liceat ipsi bis uno die communicare, nisi secundam Communionem exigat adimpletio præcepti divini.

746 Hanc opinionem idèò probabilem censeo, quia ex una parte faveat pietati; ex altera pro se probabilem habet rationem, sicut & praxim nonnullorum timoratorum. Teste namque Diana & aliis, Patres Societatis domus professæ Panormitanæ id prædicarunt in persona P. Bescanæ, qui cùm manè celebrasset, & in lethalem morbum post prandium incidisset, iterum eodem die communicavit per modum Viatici. Idem factum in morbo lethali R. P. Aquavivæ, Generalis Societatis, refert Amicus. Sed Gobat tr. 4. n. 177. ostendit ex litteris P. Nadasi, in Archivis Tabulariisque Romanis Soc. Jesu veratissimi, Aquavivam non celebrasse ultimo die vitæ, sed communicasse, non per modum Viatici. Postea verò (imminente morbo) per modum Viatici communicasse. An eodem die post mediam noctem sequentem? Non conveniunt (inquit Nadasi) qui id scriptum reliquerunt. Quidquid de eo sit, multis viros doctos, & pios id facere testatur Dicastillo tr. 4. de Euchar. disp. 10. dub. 3. Nec sine ratione, quia qui sanus manè communicavit, non adimplevit præceptum divinum sumendi Viaticum: cùm præceptum istud alligatum sit temporari, in quo est periculum mortis; cui per matutinam Communionem non satisfecisse ostenditur à simili, in præcepto eliciendi actum amoris Dei super omnia in morte. Siquis enim manè sanus illum elicerit, atque eodem die post prandium in mortis incidat articulum, amoris actum repetere tenetur.

747 Et hinc patet ad rationem in oppositum. Quia hæc est necessitas secundæ Communionis, ex præcepto divino, cui Ecclesia duplicem eodem die Communionem vetando, non intendit præjudicare, sed se conformare, subintelligendo excepto casu, quo secundam Communionem lex exigit.

CAPUT LVII.

Nec divino Communionis præcepto, nec Ecclesiastico satisfi per Communionem sacrilegam.

748 Divino Communionis præcepto sacrilegâ Communionem quoad substantiam satisfieri plerique asserunt (inquit eruditissimus Boudartius to. 4.) eo prætextu quòd substantia præcepti habeatur in sacramentali manducatione, ritu religioso factâ; non in modo illius, nec in fine qui est adeptio gratiæ. Cùm modus aut finis præcepti non cadat sub præcepto.

749 Addunt, divinum Communionis præceptum esse virtualiter duplex, quorum unum est negativum, de non communicando indignè, alterum positivum, de communicando. Priori quidem factentur non satisfieri Communionem indignâ: secus

posteriori, ut colligitur ex eo quòd infirmus, qui heri sacrilegè Viaticum sumpsit, non teneatur hodie iteratò Viaticum sumere, ut divino satisfaciatur præcepto.

Sic utique ratiocinantur, qui de divinis, Ecclesiasticisque præceptis ratione purè humanâ ratiocinantur, cavillitque potius quàm veris rationibus Theologicis & auctoritatibus innituntur. Neque enim illa talis qualis ratio ipsorum, tam est ratio, quàm cavillatio. Si enim Patres, si Concilia consultissent, invenissent in Tridentino sess. 13. c. 2. *Sumi autem voluit (Salvator) hoc Sacramentum tanquam spirituales animarum cibum, quo alantur & confortentur, viventes vitâ illius, qui dixit: qui manducat me, & ipse vivet propter me.* Atqui animæ non aluntur, neque confortantur Communionem sacrilegâ, magis quam corpora cibo venenato. Sicut ergo præcepto de cibo sumendo ad conservandam vitam corporalem, non satisfi sumptione cibi venenati, seu veneno infecti; sic præcepto de spiritali cibo animæ, sumendo ad ipsam alendam & confortandam, non satisfi sumptione sacrilegâ. Modus proinde dignè sumendi spirituales cibum sub divino haud dubiè cadit præcepto. Imò & sub Ecclesiastico. Neque enim id Ecclesia tacuit, dum in cap. *omnis utriusque sexus* fidelibus omnibus præcepit, *reverenter suscipere Eucharistiæ Sacramentum, ad minus in Pascha.* Cui certissimum est non satisfacere suscipientem illud sacrilegè. Cùm Innocentius XI. damnaverit hanc propositionem quinquagesimam quintam inter 65. *Præcepto Communionis annuè satisfi per sacrilegam Domini manducationem.* Et cui dubium est iure divino & naturali *sanctâ sanctè*, adèdque dignè tractanda?

Falsum proinde est, divino præcepto de Viatico sumendo satisfecisse, qui communicavit indignè. Falsum, ipsum non teneri de novo Viaticum sumere, etiam eodem die, si eodem die credatur moriturus, nec speretur alio die sumpturus, & eodem die sumere possit absque scandalo. Nec pluribus impugnanda est assertio Christianis Theologis indigna. Contra quam nihilominus plura dixi to. 2. ubi de legibus.

CAPUT LVIII.

Satisfi nonnullis questionibus concernentibus præceptum Concilii Lateranensis, cap. omnis utriusque sexus, statuentis, ut omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, suscipiat reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum: nisi fortè, de proprii Sacerdotis consilio, ob aliquam rationabilem causam, ad tempus, ab hujusmodi perceptione duxerit abstinendum.

Prima questio: quid ibi intelligitur per Pascha? Respondeo, intelligi totam quinquagesimam à Dominica Palmarum, ad Dominicam in Albis inclusivè. Sic enim declaravit Eugenius IV. apud Navarrum c. 21. n. 45. Imò quibusdam in locis tempus istud ad totam quadragesimam extendit consuetudo. Cui standum est.

Secunda questio: ubinam præceptum istud implendum est? Respondeo in propria Parochia, uti declaravit S. Congregatio anno 1638. Sacerdotes tamen sæculares non tenentur in ea celebrare, ut illi præcepto satisfaciunt; sed ex consuetudine satisfaciunt, ubicumque celebrant.

Parochiæ verò nomine non venit Ecclesia Cathedralis, respectu omnium qui in Diocesi commorantur, sed respectu dumtaxat eorum qui sunt